

System kompetencji uczestników procesu budowlanego

Mgr inż. Małgorzata Głowacz, Animator Grupy roboczej ds. standaryzacji i certyfikacji,
Instytut Techniki Budowlanej

1. Wprowadzenie

Postępujący rozwój cywilizacyjny związany z globalizacją i dynamicznym rozwojem nowych technologii sprawia, że rośnie zapotrzebowanie na wysoko kwalifikowaną kadre, co przekłada się na zwiększenie roli kwalifikacji jako szczególnego rodzaju składnika systemu funkcjonowania społecznego. W ostatnich latach kwalifikacje stały się ponadto przedmiotem zainteresowania i aktywnej polityki UE, a w wielu krajach podejmuje się działania na rzecz wdrożenia nowego podejścia do kwalifikacji [1].

Pod koniec grudnia 2015 r. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwalił ustawę o ZSK [2], która określiła kształt i sposób funkcjonowania systemu kwalifikacji w naszym kraju. W ustawie określone zostały definicje podstawowych pojęć (kwalifikacja, efekty uczenia się), a także role i zadania różnych podmiotów funkcjonujących w obszarze kwalifikacji i wzajemne relacje między nimi.

2. Zintegrowany System Kwalifikacji

Założeniem Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK) jest zintegrowanie wszystkich kwalifikacji uzyskanych w edukacji formalnej i pozaformalnej, zapewnienie jakości nadawanych kwalifikacji, umożliwienie potwierdzania kompetencji nabytych poza systemem oświaty i szkolnictwem wyższym, a także ułatwienie dostępu do informacji o kwalifikacji możliwych do uzyskania na terenie Polski. Poza kwalifikacjami nadawanymi w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego (kwalifikacje pełne) istnieje możliwość ich nadawania przez stowarzyszenia, organizacje branżowe, instytucje i firmy szkoleniowe po ukończeniu kursów i szkoleń (kwalifikacje rynkowe). Kwalifikacje te mogą być włączone do ZSK, jeśli spełniają określone w ustawie wymogi w zakresie standardów jakości, m.in. dotyczące efektów uczenia się i sposobów walidacji [3].

Celem usystematyzowania przedstawiono podstawowe pojęcia dotyczące tego systemu znajdujące się w ustawie [2] i w słowniku ZSK wydanym przez Instytut Badań Edukacyjnych w 2017 r. [4].

Edukacja formalna (art. 2, pkt. 2) – to kształcenie realizowane przez publiczne i niepubliczne szkoły oraz inne podmioty systemu oświaty, uczelnie oraz inne podmioty systemu szkolnictwa wyższego i nauki, w ramach programów, które prowadzą do uzyskania kwalifikacji pełnych, kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych.

W skrócie edukacja formalna oznacza uczenie się w szkole lub na uczelni w ramach programów prowadzących do nabycia kwalifikacji pełnych lub częściowych. Natomiast edukacja pozaformalna (art. 2, pkt 3) to uczenie się zorganizowane instytucjonalnie, w ramach programów niewchodzących w zakres edukacji formalnej, w ramach której uzyskane efekty mogą być walidowane, akumulowane i przenoszone w toku zdobywania kwalifikacji „szkolnych” i „akademickich”. Efekty uczenia się (art. 2, pkt. 4) – to wiedza, umiejętności oraz kompetencje społeczne nabyte w procesie uczenia się. Kompetencje społeczne (art. 2, pkt. 7) – to rozwinięta w toku uczenia się zdolność kształtowania własnego rozwoju oraz autonomicznego i odpowiedzialnego uczestniczenia w życiu zawodowym i społecznym, z uwzględnieniem etycznego kontekstu własnego postępowania;

Kwalifikacja (art. 2, pkt. 8) – to zestaw efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych, nabytych w edukacji formalnej, edukacji pozaformalnej lub poprzez uczenie się nieformalne, zgodnych z ustalonymi dla danej kwalifikacji wymaganiami, których osiągnięcie zostało sprawdzone w walidacji oraz formalnie potwierdzone przez uprawniony podmiot certyfikujący.

Ważnym elementem w nowej polityce dotyczącej edukacji i rynku pracy stała się przyjęta generalna zasada, iż podstawą nadania kwalifikacji jest wykazanie przez daną osobę, że osiągnęła wymagane dla danej kwalifikacji efekty uczenia się, tzn. co w wyniku różnego typu aktywności człowiek wie i rozumie (wiedza), co potrafi wykonać (umiejętności), a także jego zdolność do podejmowania określonego rodzaju odpowiedzialności (kompetencje społeczne). Efekty uczenia się mogą być osiągnięte w różnoraki sposób: w szkole, na uczelni (edukacja formalna), na kursach, szkoleniach, stażach i praktykach realizowanych poza systemem szkolnym (edukacja pozaformalna), w ramach pracy zawodowej, wolontariatu oraz rozwijania zainteresowań czy pasji (uczenie się nieformalne) [5].

Polska Rama Kwalifikacji (art. 2, pkt. 16) – opis ośmiu wyodrębnionych w Polsce poziomów kwalifikacji odpowiadających odpowiednim poziomom europejskich ram kwalifikacji (...) sformułowany za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się dla kwalifikacji na poszczególnych poziomach, ujętych w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych;

Poziomy PRK odpowiadają poziomom Europejskiej Ramy Kwalifikacji (w skrócie ERK), przyjętej w UE strukturze poziomów kwalifikacji stanowiących układ odniesienia dla

krajowych ram kwalifikacji, co umożliwia porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach UE.

Na wzór systemu europejskiego Polska Rama Kwalifikacji ma 8 poziomów, który jest opisywany za pomocą ogólnych charakterystyk zakresu i stopnia skomplikowania wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, wymaganych od osób posiadających kwalifikacje danego poziomu. Kwalifikacje pełne (art. 2, pkt. 9) są nadawane wyłącznie w ramach systemów oświaty i szkolnictwa wyższego po ukończeniu określonych etapów kształcenia (szkoły albo studiów).

3. Kwalifikacje pełne

Na poziomie I Polskiej Ramy Kwalifikacji potwierdzane są przez:

- świadectwo ukończenia sześciolletniej szkoły podstawowej,
- świadectwo ukończenia szkoły muzycznej I stopnia,
- świadectwo ukończenia sześciolletniej ogólnokształcącej szkoły muzycznej I stopnia.

Na poziomie II Polskiej Ramy Kwalifikacji potwierdzane są przez:

- świadectwo ukończenia gimnazjum,
- świadectwo ukończenia ośmioletniej szkoły podstawowej.

Na poziomie III Polskiej Ramy Kwalifikacji potwierdzane są przez:

- dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe:
  - po ukończeniu zasadniczej szkoły zawodowej albo po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 10 ust. 3 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty,
  - po ukończeniu branżowej szkoły I stopnia albo po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 10 ust. 3 pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty – oraz po zdaniu egzaminów potwierdzających kwalifikacje w danym zawodzie,
- świadectwo czeladnicze wydawane po ukończeniu zasadniczej szkoły zawodowej lub branżowej szkoły I stopnia po zdaniu egzaminów w zawodach, o których mowa w art. 3 ust. 3b ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle.

Na poziomie IV Polskiej Ramy Kwalifikacji potwierdzane są przez:

- dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe:
  - po ukończeniu technikum lub szkoły policealnej albo po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 10 ust. 3 pkt 2 lit. d) ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, albo
  - po ukończeniu branżowej szkoły II stopnia lub po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 10 ust. 3 pkt 2 lit. c) ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty – oraz po zdaniu egzaminów potwierdzających kwalifikacje w danym zawodzie,
- dyplom ukończenia szkoły artystycznej potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego,
- świadectwo dojrzałości;

Na poziomie V Polskiej Ramy Kwalifikacji potwierdzane są przez:

- dyplom ukończenia kolegium nauczycielskiego,

- dyplom ukończenia nauczycielskiego kolegium języków obcych,
- dyplom ukończenia kolegium pracowników służb społecznych.

Na poziomie VI Polskiej Ramy Kwalifikacji potwierdzane są przez dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia. Na poziomie VII Polskiej Ramy Kwalifikacji potwierdzane są przez dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia oraz dyplom ukończenia jednolitych studiów magisterskich. Na poziomie VIII Polskiej Ramy Kwalifikacji potwierdzane są przez dyplom doktorski.

Odstępstwa od poziomu III i IV dla kwalifikacji zawodowych zawarte są w rozporządzeniu ministra edukacji narodowej w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego. Poza kwalifikacjami pełnymi istnieją również kwalifikacje cząstkowe (art. 2, pkt 9):

- kwalifikacje wyodrębnione w zawodach ujętych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego,
- kwalifikacje potwierdzone dyplomami mistrza oraz te kwalifikacje czeladnicze, które nie są wymienione w ustawie o ZSK w art.8,
- kwalifikacje nadawane po ukończeniu studiów podyplomowych,
- kwalifikacje nadawane po ukończeniu innych form kształcenia prowadzonych przez uczelnie, instytuty naukowe PAN i instytuty badawcze,
- kwalifikacje uregulowane (art. 2, pkt. 12) – ustanowione odrębnymi przepisami, których nadawanie odbywa się na zasadach określonych w tych przepisach, z wyłączeniem kwalifikacji nadawanych w systemie oświaty i systemie szkolnictwa wyższego,
- kwalifikacje rynkowe (art. 2 pkt. 11) – nieuregulowane przepisami prawa, których nadawanie odbywa się na zasadzie swobody działalności gospodarczej.

Przypisanie poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do kwalifikacji (art. 2, pkt. 18) – rozstrzygnięcie, podjęte na zasadach określonych w ustawie, o ustaleniu poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji dla danej kwalifikacji, na podstawie porównania efektów uczenia się wymaganych dla tej kwalifikacji z charakterystykami poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji. Sektorowa Rama Kwalifikacji (art. 2, pkt. 19) – opis poziomów kwalifikacji funkcjonujących w danym sektorze lub branży; poziomy Sektorowych Ram Kwalifikacji odpowiadają odpowiednim poziomom Polskiej Ramy Kwalifikacji. Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji (art. 2, pkt. 24)– rejestr publiczny w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 2019 r. poz. 700, 730, 848, 1590 i 2294), prowadzony w systemie teleinformatycznym, ewidencjonujący kwalifikacje włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji. Zintegrowany System Kwalifikacji (art. 2, pkt. 25) to wyodrębniona część Krajowego Systemu Kwalifikacji, w której obowiązują określone w ustawie standardy opisywania kwalifikacji oraz przypisywania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji

Rys. 1. Struktura Polskiej Ramy Kwalifikacji [1]

do kwalifikacji, zasady ich włączania do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji i ich ewidencjonowania w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji, a także zasady i standardy certyfikowania kwalifikacji oraz zapewniania jakości nadawania kwalifikacji.

Zgodnie z art. 4 ustawy o ZSK [2] Zintegrowany System Kwalifikacji zapewnia:

- 1) jakość nadawanych kwalifikacji,
  - 2) możliwość uznawania efektów uczenia się uzyskanych w edukacji pozaformalnej i poprzez uczenie się nieformalne,
  - 3) możliwość etapowego gromadzenia osiągnięć oraz uznawania osiągnięć,
  - 4) dostęp do informacji o kwalifikacjach możliwych do uzyskania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - 5) możliwość porównania kwalifikacji uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z kwalifikacjami nadawanymi w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.
- Polska Rama Kwalifikacji pozwala na odniesienie polskich kwalifikacji do poziomów Europejskiej Ramy Kwalifikacji (ERK) i do poziomów kwalifikacji w poszczególnych państwach Unii Europejskiej. Oznacza to, że pracodawca z UE może porównywać kwalifikacje swoich pracowników lub kandydatów do pracy, bez względu na to, z którego europejskiego kraju pochodzą. Ułatwiają to właśnie charakterystyki poziomów (w niektórych krajach europejskich np. w Irlandii Ramy mają więcej poziomów niż w ERK).

Oryginalnym polskim rozwiązaniem jest zastosowanie dwustopniowych charakterystyk poziomów PRK (rys. 1) [1].

Sektorowe Rady ds. Kompetencji – odpowiedzialne są za współpracę z pracodawcami i jednostkami naukowymi oraz za wyznaczanie kierunku zmian, a ich działanie zainicjowane

zostało przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP), działającą w ramach Grupy PFR (Polskiego Funduszu Rozwoju, spółki Skarbu Państwa).

Obecnie (17) Sektorowe Rady ds. Kompetencji działają w wielu ważnych i istotnych z punktu widzenia strategicznego dla gospodarki obszarach, m.in. przemyśle lotniczo-kosmicznym, usługach rozwojowych, w opiece zdrowotnej i pomocy społecznej, motoryzacji i elektromobilności, informatyce, finansach, odzysku surowców, chemii, telekomunikacji i cyberbezpieczeństwie, turystyce, modzie i innowacyjnych tekstylii, rekultywacji i gospodarce wodno-ściekowej, handlu, komunikacji marketingowej, żywności wysokiej jakości, nowoczesnych usług biznesowych oraz w budownictwie. Rady powstają jako inicjatywa oddolna, wypracowują wnioski i i tzw. rekomendacje, w których opisują potrzeby kompetencyjne sektora. Celem systemu Rad ds. Kompetencji jest przede wszystkim zidentyfikowanie luk kompetencyjnych, a następnie skuteczne ich zmniejszenie.

4. Sektorowa Rada ds. Kompetencji w Budownictwie

Trzy lata temu w kwietniu 2017 r. partnerstwo w składzie: Związek Zawodowy „Budowlani” (Lider), Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości, Polska Izba Inżynierów Budownictwa i Instytut Techniki Budowlanej utworzyło Sektorową Radę ds. Kompetencji w Budownictwie na pierwszym posiedzeniu w Warszawie. Prace Rady zostały zainicjowane dzięki wnioskowi konkursowemu złożonemu przez partnerstwo, po uzyskaniu akceptacji PARP i finansowane w ramach II Osi priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza

Tabela 1. Najważniejsze wydarzenia związane z działalnością Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie

Lp.	Data	Wydarzenie
1.	5 kwietnia 2017 r.	Pierwsze posiedzenie Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie, w siedzibie Lidera Projektu: ZZ „Budowlani”
2.	30 maja 2017 r.	Konferencja Inauguracyjna Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie, która odbyła się w siedzibie Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego
3.	10 maja 2018 r.	Podpisano deklarację współpracy ministra inwestycji i rozwoju z Radą, określającą zasady współdziałania i obszary zaangażowania Rady
4.	8 czerwca 2018 r.	Minister inwestycji i rozwoju skierował, z inicjatywy Rady, do ministra edukacji narodowej (koordynatora ZSK) wnioski o włączenie Sektorowej Rady Kwalifikacji w Budownictwie (SRK-Bud) do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji. Rada bezpośrednio brała udział w tworzeniu tej Rady, wspierając m.in. zespół projektowy
5.	22 czerwca 2018 r.	Wręczenie aktów powołania na członków Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie przez Artura Sobonia, ówczesnego sekretarza stanu ministra infrastruktury i rozwoju oraz Zbigniewa Wojciechowskiego, zastępcę dyrektora Departamentu Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii, Rafała Kamińskiego, zastępcę dyrektora Departamentu Rozwoju Kadr w Przedsiębiorstwach PARP
6.		Kolejne spotkania Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie, w terminach (2) 27 czerwca 2017 r., (3) 9 lutego 2018 r., (4) 22 czerwca 2018 r., (5) 17 grudnia 2018 r., (6) 8 maja 2019 r. (7) 5 grudnia 2019 r.
7.	30 stycznia 2020 r.	I Konferencja Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie, z udziałem m.in. Urszuli Martynowicz, dyrektora Departamentu Strategii, Kwalifikacji i Kształcenia Zawodowego w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Adam Banaszaka, zastępcy prezesa PARP

Edukacja Rozwój (POWER), „Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji” i działania 2.12 „Zwiększenie wiedzy o potrzebach kwalifikacyjno-zawodowych”, które zapewnia Europejski Fundusz Społeczny (EFS) i skarb państwa. Projekt „Sektorowa Rada ds. Kompetencji w Budownictwie; POWR.02.12.00-00-0006/16-01” jest realizowany od marca 2017 r. do 31 sierpnia 2022 r.

Z perspektywy 3 lat działalności Sektorowa Rada ds. Kompetencji w Budownictwie stanowi forum wymiany doświadczeń i konsultacji pomiędzy sferą edukacji formalnej, pozaformalnej i nieformalnej, jednostkami badawczymi a przedsiębiorcami działającymi w budownictwie z udziałem instytucji dialogu społecznego (związki zawodowe i organizacje pracodawców), samorządu zawodowego i innych interesariuszy, poprzez zwiększenie wiedzy o potrzebach kwalifikacyjno-zawodowych i dostosowania podaży kompetencji do popytu rynku pracy w sektorze budowlanym. W pracach Rady uczestniczy również Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa.

Zadania Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie obejmują:

- wypracowanie propozycji zmian legislacyjnych w obszarze edukacji i jej dostosowania do potrzeb rynku pracy w budownictwie;
- opracowanie zasad funkcjonowania porozumień edukacyjnych pomiędzy pracodawcami a sferą edukacji i podmiotami realizującymi działalność szkoleniową;
- określenie obszarów badawczych odnoszących się do

kompetencji w budownictwie, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji pracowników (powyżej 50 roku życia, o niskich kwalifikacjach lub absolwentów);

- identyfikację potrzeb sektora w obszarze kwalifikacji i rozwoju Sektorowej Rady Kwalifikacji w Budownictwie (SRK-Bud);
- przekazywanie informacji dotyczących zapotrzebowania na kompetencje do instytucji edukacyjnych, instytucji rynku pracy, w tym agencji zatrudnienia oraz powiatowych urzędów pracy;
- przekazywanie informacji w zakresie specyficznych potrzeb sektora budowlanego w obszarze kompetencji do partnerów społecznych dokonujących identyfikacji potrzeb rozwojowych przedsiębiorstw w sektorze budownictwa;
- kontynuację współpracy wnioskodawców z instytucjami międzynarodowymi w zakresie tworzenia ponadnarodowych sektorowych zintegrowanych ram kwalifikacji sektora budownictwa, jako obszaru zintegrowanego rynku budowlanego UE,
- wypracowanie spójnych systemów certyfikacji, walidacji i ewaluacji dla różnych ścieżek kształcenia;
- sformułowanie rekomendacji i rozwiązań, a następnie przekazanie ich do organów wykonawczych i ustawodawczych [5, 6, 7].

Celem działań Rady w ramach projektu jest przede wszystkim wypracowanie rozwiązań, które zapewnią trwałość jej działania również po zakończeniu projektu, stały dostęp do aktualnych danych i narzędzi badawczych z wykorzystaniem Badania Kapitału Ludzkiego (BKL) oraz zainicjowanie

procesu systemowej współpracy przedsiębiorstw budowlanych z jednostkami sektora edukacji i szkolnictwa. Rada reprezentowana jest obecnie przez 25 podmiotów związanych z budownictwem, a wśród nich przedsiębiorstwa i firmy budowlane, instytuty badawcze, szkoły wyższe, budowlane szkoły branżowe, podmioty edukacji pozaformalnej, partnerzy społeczni, organizacje branżowe, regulatorzy, instytucje rynku pracy.

Rys. 2. I Konferencja Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie, od prawej: prof. dr hab. inż. Leonard Runkiewicz i prof. dr hab. inż. Adam Podhorecki

Funkcję przewodniczącego Sektorowej Rady do grudnia 2018 r. pełnił prof. dr hab. inż. Zbigniew Kledyński, reprezentujący Polską Izbę Inżynierów Budownictwa i Politechnikę Warszawską, a obecnie funkcję piastuje prof. dr hab. inż. Adam Podhorecki, prorektor Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy (rys. 2).

Rada, ze względu na wielkość sektora, liczbę interesariuszy i rozmiar zadań działa przy udziale następujących Grup roboczych:

- ds. monitorowania sektora, koordynowana przez KBiN, zajmująca się mapowaniem istniejących na rynku kwalifikacji i procesem powstawania nowych kwalifikacji w budownictwie;
- ds. barier edukacyjnych i zaangażowania pracodawców w proces kształcenia kadr dla budownictwa, koordynowana przez PIIB, zajmująca się identyfikacją barier w kształceniu specjalistów budownictwa i mechanizmów współpracy pracodawców z jednostkami kształcącymi;
- ds. Sektorowej Ramy Kwalifikacji, koordynowana przez ZZ „Budowlani”, dbająca o upowszechnianie Sektorowej Ramy Kwalifikacji, monitorowanie jej stosowania, aktualizacje i rozwój;
- ds. standaryzacji i certyfikacji, koordynowana przez ITB, zajmująca się procesem opisu i potwierdzania kwalifikacji zgodnie z akceptowanymi standardami polskimi i europejskimi. Grupy te opracowują raporty merytoryczne, rekomendacje i przygotowują materiały na posiedzenia plenarne Rady.

Rys. 3. Od lewej: mgr inż. Małgorzata Pogorzelska – PKN, dr hab. inż. Jadwiga Fangrat, prof. ITB – Lider Grupy ds. standaryzacji i certyfikacji, dr inż. Janusz Potrzebowski – Sika Poland Sp. z o.o., dr inż. Sebastian Wall, ITB

5. Instytut Techniki Budowlanej a działania Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie

Instytut Techniki Budowlanej reprezentuje w Radzie prof. dr hab. inż. Leonard Runkiewicz, który otrzymał oficjalną nominację na wiceprzewodniczącego Rady i jednocześnie jej członka na posiedzeniu Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie 22 czerwca 2018 r.

Instytut Techniki Budowlanej jako jeden z partnerów projektu jest odpowiedzialny za organizację i działania Grupy roboczej ds. standaryzacji i certyfikacji, której celem jest opracowanie założeń do projektu rekomendowanych zasad standaryzacji i certyfikacji kwalifikacji (rynkowych) w budownictwie (w edukacji pozaformalnej). Kierownikiem Projektu w ITB i jednocześnie Liderem Grupy roboczej ds. standaryzacji i certyfikacji jest dr hab. inż. Jadwiga Fangrat, prof. ITB (rys. 3).

Grupa robocza ds. standaryzacji i certyfikacji jest obecnie reprezentowana przez przedstawicieli:

- wyższych uczelni technicznych: Politechniki Warszawskiej, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, Wojskowej Akademii Technicznej,
- instytutów badawczych: Instytutu Badawczego Dróg i Mostów (IBDiM), Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego (IMBiGS), Instytutu Techniki Budowlanej,
- instytucji z funkcją nadzoru lub regulacyjną: Polskiego Komitetu Normalizacyjnego (PKN), Urzędu Dozoru Technicznego (UDT),
- szkół zawodowych: Zespołu Szkół Architektoniczno-Budowlanych i Licealnych im. Stanisława Noakowskiego w Warszawie, Państwowych Szkół Budownictwa im. prof. Mariana Osińskiego, Zespołu Szkół w Krzeszowicach,
- organizacji pracodawców/pracowników: Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Polskiego Towarzystwa Mieszkaniowego, Polskiego Związku Pracodawców Budownictwa,

Organizacji Bezpieczeństwa Budowlanego, Związku Rzemiosła Polskiego Konfederacji Budownictwa i Nieruchomości,

- związków zawodowych: ZZ „Budowlani”, NSZZ Solidarność (Krajowy Sekretariat Budownictwa i Przemysłu Drzewnego),
- producentów wyrobów budowlanych: Atlasu, Siki Polska Sp. z o.o.

Zadaniem Grupy roboczej ds. standaryzacji i certyfikacji (2017–2019 r.) było opracowanie Raportu nr 1 w zakresie potrzeb standaryzacji i certyfikacji kwalifikacji w budownictwie, w tym rekomendacji dotyczących standaryzacji obszarów kompetencyjnych. Od początku zawiązania się Grupy roboczej ds. standaryzacji i certyfikacji odbyło się dziewięć spotkań w siedzibie ITB: (1) 3 lipca 2017 r., (2) 8 grudnia 2017 r., (3) 6 marca 2018 r., (4) 19 czerwca 2018 r., (5) 10 września 2019 r., (6) 27 listopada 2018 r., (7) 28 marca 2019 r., (8) 24 czerwca 2019 r., (9) 25 listopada 2019 r.

Na spotkaniach tych przedstawiono 30 referatów wygłoszonych przez przedstawicieli następujących firm i instytucji: Atlas Sp. z o.o., IBDiM, IBE, IMBiGS, ITB, PARP, Państwowe Szkoły Budownictwa im. prof. Mariana Osińskiego w Gdańsku, PKN, SIKA, UDT, VCC, Związek Rzemiosła Polskiego, ZS Architektoniczno-Budowlanych i Licealnych.

Grupa robocza ds. standaryzacji i certyfikacji planuje zorganizowanie w drugim kwartale 2020 r. seminarium nt. Raportu nr 1 „Analiza potrzeb standaryzacji i certyfikacji kwalifikacji

zawodowych w budownictwie” i rekomendacji z nim związanych. Dalsze prace Grupy zaplanowane w okresie od stycznia 2020 r. do sierpnia 2022 r. będą dotyczyły opracowania założeń zapewniania jakości w procesach akredytacji, kształcenia, certyfikacji kompetencji osób w oparciu o standardy ISO i koła Deminga, a ich wyniki zostaną zaprezentowane w Raporcie nr 2 [5, 6, 7].

Informacje na temat przyszłych terminów spotkań zarówno posiedzeń Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie, jak i jej Grup roboczych znajdują się na stronie internetowej: <http://srkbud.zzbudowlani.pl/>

BIBLIOGRAFIA

- [1] Sławiński S., Mała encyklopedia ZSK, wyd. II, Wydawnictwo IBE, Warszawa 2018
- [2] Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2153)
- [3] Gmaj I., Pierwieniecka R., Sławiński S., Leyk A., Tauber M., Walicka S., Trepczyński M., Walidacja – nowe możliwości zdobywania kwalifikacji, wyd. III, Wydawnictwo IBE, Warszawa 2018
- [4] Sławiński S., Słownik Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, Wydawnictwo IBE, Warszawa, 2017
- [5] Fangrat J., Głowacz M., Sektorowa Rada ds. Kompetencji w Budownictwie, Materiały Budowlane 8/2017, str. 194–196
- [6] Fangrat J., Głowacz M., Realizacja zadań Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie, Materiały Budowlane 9/2018, str. 100–103
- [7] Fangrat J., Głowacz M., Podhorecki A., Runkiewicz L., Dwa lata działalności Sektorowej Rady ds. Kompetencji w Budownictwie/Grupy roboczej ds. standaryzacji i certyfikacji, Materiały Budowlane 9/2019, str. 77–81

XII KONFERENCJA NAUKOWA KONSTRUKCJE ZESPOLONE Zielona Góra 26-27.XI.2020 r.

Tematyka Konferencji

- Teoria • Wzmocnienia • Badania • Normalizacja • Realizacje
- Nowe technologie • Diagnostyka • Perspektywy rozwoju • Projektowanie

W ramach konferencji zostaną wygłoszone trzy referaty problemowe

Organizatorzy

Instytut Budownictwa, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego

Komitet Organizacyjny Konferencji

- Jacek Korentz – Przewodniczący
- Tadeusz Biliński – Honorowy Przewodniczący
- Paweł Błażejowski – Sekretarz, +48 516 095 916

Ważne daty

30.06.2020 r.	Rejestracja i zgłoszenie referatów
04.09.2020 r.	Nadsyłanie abstraktów i pełnych tekstów referatów w języku polskim
30.09.2020 r.	Przyjęcie referatów
07.10.2020 r.	Ostateczny termin wniesienia opłaty
26.11.2020 r.	Rozpoczęcie konferencji
27.11.2020 r.	Nadsyłanie artykułów w języku angielskim
	Zakończenie konferencji

www.konstrukcje-zespolone.uz.zgora.pl

